

komme for; jeg vil da finde Værlighed til at udtale mig om dem enkeltvis, og jeg skal her kun sige, at det er en Selvfølge, at ikke alle disse Forslag — hvilket da ogsaa vilde være et Særsyn — ere tiltalende for mig, men om det end er dem, jeg hellere havde ønsket udeladt, er der, som sagt, dog ikke Anledning for mig til at møde noget af disse Forslag med nogen stærk Modstand. Anderledes forholdes det sig ganske vist med Hensyn til de Forslag, der ere fremsatte af Mindretallet eller snarere af Mindretallet — et Mindretal, der med nogle smaa Nuancer optræder med Hensyn til alle Mindretalsforslagene — og navnlig er der ogsaa under det foreliggende Afsnit nogle saadanne, imod hvilke jeg meget bestemt maa udtale mig. Grunden, hvorfor jeg maa modsætte mig disse Forslag og ligeledes de senere følgende Forslag af samme Bestaafenhed, er nu ikke alene den, at jeg i Realiteten maa være uenig med Mindretallet, idet jeg maa anse disse Forslag for ubegrundede, men er med Hensyn til de fleste af dem navnlig ogsaa en principiel Grund, nemlig den, at man her stiller Forslag, der ere i Strid med en Ordning, som er truffen ved Lovbestemmelser, eller i Strid med den Administration ved Lovbestemmelser overdiagne Myndighed eller endelig i bestemt Strid med den Maade, hvorpaa de paagældende Sager ere blevne afgjorte af Rigsdagen — af dette Thing saavel som af det andet, og navnlig af de to Thing i deres Forening —, og ifølge hvilken der for Regjeringen maatte være tilstrækkelig Grund til at betragte den trufoe Afgjørelse som bindende idetmindste til en vis Grad og for en vis Tid. Som sagt, jeg skal tillade mig nærmere at oplyse dette ved de forskjellige Forslag. Men inden jeg kommer til at udtale mig om de enkelte Vædringsforslag, maa jeg anføre Noget om de enkelte Vædringer eller Hensstillinger, der forekomme i Udvalgets Betænkning, og som ogsaa her ere blevne bragte paa Bane. Det er det Uheldige ved den Slags Hensstillinger, at det giver for stor Frihed i Bevægelsen, naar man indskrænker sig blot til Antydninger eller til almindelige Opfordringer. Sær naar dette sker fra Mindretallet i Udvalget, er det van-

skelligt at sige, hvormegen Vægt der skal lægges derpaa, og jeg vil tilføje, at det og er meget vanskeligt, hvilket f. Ex. Erfaringen fra idag viser, at begrænsede sine Udtalelser med Hensyn til saadanne Punkter. Der fremkommer derved let noget i Forhold til slige Forslags Betydning, sandsynlige Virkning og Forhold til andre Forslag uforholdsmæssigt Dybtgaaende og Omfangsrigt. Jeg skal søge med Hensyn til disse Hensstillinger — som jeg vil kalde alle disse i Betænkningen berørte Punkter, der iøvrigt ikke have tilkædt sig Skikkelse af Forslag — at fatte mig saa kort som muligt. Jeg har saaledes mærket mig, hvad den ærede Ordfører udtalte med Hensyn til Bisborg Domkirke, og dertil knyttede sig nogle nærmere Udtalelser fra en æret senere Taler. Jeg skal her kun sige — hvad jeg ogsaa ser, at der er hentydet til i Betænkningen — at hele dette Arbejde nu maa betragtes som et tilbagelagt Stadium, det er en Udtalelse, hvori jeg er fuldstændig enig med det ærede Udvalg. Men med Hensyn til Fremtiden tror jeg at burde gjøre en Bemærkning, og det er i Anledning af, at det i Betænkningen siges, at Bevillingerne til dette Foretagende nu ere afsluttede; thi det vil ses af selve Bemærkningerne til Regjeringens Forslag, at dette ikke ganske er at forstaa saaledes, men at der endnu er et Beløb af, saavidt jeg husker, 35,300 Rd., som endnu maa fordres bevilget til dets Fuldbørlig, men hvorfra man dog vil indskrænke sig til for næste Finantsaar at kræve 28,000 Rd. Jeg anfører kun dette, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse tilstede i saa Henseende. Forøvrigt vil jeg haabe, at det, naar denne Bevilling er given, og den endelige Fuldbørlig er bragt tilveie, vil vise sig for Alle, om der end kan herse nok saa forskjellige Ansuelser om dette Foretagende, at der her dog er fremstaaet noget overordentlig Skjønt i enhver Henseende; saavidt jeg har hørt, er der en almindelig og levende Anerkjendelse deraf. Næstefter Domkirken kunde jeg nævne Vaisenhuset, der ogsaa synes denne Gang at have foraarsaget en Del Over og Bevægelse i Forsamlingen. Dette er jo ogsaa forsaavidt en gammel Gjenstand, ikke blot selve Institutionen, men jeg mener her